

Et Mindretal — der, siden Folketingsmand J. Christensen er afgaaet ved Døden, kun bestaar af C. Sørensen og P. Madsen — kan ikke tiltræde Forslaget om at bevilge 1,445,000 Kr. til Opførelse af Høfder paa den nordre Limfjordstange og har derfor stillet Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3.

Vi tro ikke paa, at det i Længden vil blive finansielt overkommeligt — eller i det hele taget muligt — at beskytte Limfjordstangerne ved Hjælp af Høfder, og naar henses til, at man ved denne Foranstaltning og en samtidig Uddybning af Thyborøn Kanal i de forløbne Aar, har ment at kunne beskytte baade Limfjordstangerne og Kysterne langs Limfjorden, saa maa vi betragte hele dette Arbejde som mislykket.

Vi se det fuldt vel, hvor uhyre kedeligt det er at opgive en Sag, som der er ofret saa mange Millioner paa, men vi mene desuagtet bedre at kunne bære Ansvaret for at stemme for de foreslaaede Ændringsforslag end at gaa med til fremdeles at lade Millioner rulle til et efter vor Mening højst tvivlsomt Foretagende.

Den nærmere Motivering af de nævnte Ændringsforslag forbeholder Mindretallet sig at fremkomme med mundtlig ved Sagens 2den Behandling.

Mindretallet nærer desuden store Betæneligheder ved at gaa med til det foreslaaede Havneanlæg ved Skagen og ønsker derfor at henstille til Regeringen at tage under fornyet Overvejelse, om det kan anses for hensigtsmæssigt at anlægge en *landfast* Havn ved Skagen, eller om en fritliggende Havn af Hensyn til Sandvandring frembyder saa store Fordele paa dette Sted, at en Øhavn maa foretrækkes.

Et andet Mindretal (N. Andersen, hvortil har sluttet sig N. Christensen, Jungersen og Chr. Rasmussen) maa, af Hensyn til Vestkystfiskeriets og Fiskeribefolkningens Interesser, anse det for saare vigtigt, at det første Forsøg paa selvstændigt Havneanlæg i Fiskerijømed paa Jyllands Kyst kommer til at

fyldestgøre Formaalet saa godt som paa nogen Maade muligt, navnlig fordi et delvist mislykket eller dog mindre vellykket Anlæg let vil komme til at virke saa afskrækkende paa Lovgivningsmagten, at alle yderligere Forsøg paa Havneanlæg paa Jyllands Nord- og Vestkyst fremtidig ville blive skudte til Side som uigennemførlige.

I Henhold til denne Betragtning har Mindretallet næret store Betæneligheder ved at gaa med til det foreslaaede Havneanlæg ved Skagen, ikke alene fordi Mindretallet fremdeles maa fastholde, at Skagen ingenlunde er det Sted paa den jyske Kyst, hvor en Fiskerihavn tiltrænges mest — tværtimod —, men navnlig fordi Mindretallet maa anse de stedlige Forhold ved Skagen for, i flere ret væsentlige Henseender, saa lidet gunstige for et Havneanlægs Holdbarhed, at der er Grund til at nære alvorlig Tvivl om, at det omhandlede Anlæg, saafremt det udføres i Overensstemmelse med det foreliggende Forslag, vil blive tilfredsstillende. Angaaende disse Forhold skal Mindretallet dog indskrænke sig til at paapege de i teknisk Henseende saare uheldige Omstændigheder: at Havnen skal bygges paa løs Sandbund, at Materialvandringer ved den paagældende Kyststrækning er saa betydelig, at Kystlinien synes at være under stadig Udrykning, og at Havnens Vedligeholdelse i fuld brugbar Stand derfor maa forudsættes at ville blive ret vanskelig og i alt Fald forbunden med ganske betydelige Udgifter. Mindretallet skal i øvrigt, til Støtte for disse Anskuelser, henvisse til Udtalelser af de under 26. Maj 1877 og 10. Juli 1882 nedsatte Kommissioner i de respektive Betænkninger henholdsvis af 22. August 1878 og 12. Marts 1887.

I Henhold til foranstaaende Betragtninger maa Mindretallet indtrængende henstille til Regeringen at tage under fornyet alvorlig Overvejelse, om det kan anses for hensigtsmæssigt og forsvarligt at anlægge en *landfast* Havn ved Skagen eller — om ikke en fritliggende Havn (Øhavn) frem-